

เทศน์อบรมฆราวาส ณ วัดป่าบ้านตาด
เมื่อวันที่ ๔ ธันวาคม พุทธศักราช ๒๕๕๓

พระเทวทัตท่านยังเห็นโทษ

ก่อนจึงหัน

นางจันดี โลหิตดีและคณะร่วมถวายผ้าป่าช่วยชาติทองคำน้ำหนัก ๒๕ บาท ๒๕ สตางค์ เงินไทย ๖,๓๘๐ บาท เงินดอลลาร์ ๑๐ ดอลลาร์ อนุโมทนาทั่วหน้ากันนะ นี่มาจากน้ำใจชาติไทยเราจะเอาเข้าสู่หัวใจของชาติไทยคือคลังหลวง ทองคำ ดอลลาร์ เข้าสู่คลังหลวง เงินสดทั้งเข้าสู่คลังหลวง ทั้งออกช่วยชาติทั่วประเทศไทย เงินสดนี้ออกสองทาง หมุนเข้าคลังหลวงก็เข้า ออกช่วยชาติเรียกว่าเป็นเงินหมุนเวียนก็ออก เป็นสองทาง ส่วนทองคำ ดอลลาร์ เข้าคลังหลวงอย่างเดียว สำหรับเงินสดเปลี่ยนเป็นทองคำเข้าคลังหลวงและเป็นเงินหมุนเวียนช่วยชาติ

ที่สร้างต่าง ๆ อย่างที่เห็นนั่นแหละเต็มอยู่ทั่วประเทศไทย ไปที่ไหนเห็นแต่สิ่งก่อสร้าง ตัดตราหลวงตาไว้ก็มี หลวงตาบัวนี่ฟิลิกนะ ไปที่ไหน “อาคารญาณสัมปันโน” เราบอกไม่ให้เขาทำ ชื่อเรามีแล้วไม่จำเป็น เอ้า สร้างเลย ๆ อาคารญาณสัมปันโน เอาจนได้นั่นแหละ ไปทุกแห่ง เราไม่ให้มีนะชื่อเรา ที่นี้ให้พร

หลังจึงหัน

วันนี้ทองคำได้ ๒๗ บาทแล้วนี้ พักเครื่อง ตัดเครื่อง เร่งเครื่อง มีอยู่สามอย่าง เมื่อวานนี้ก็ได้อีก ๖ บาท สองวัน ๓๓ บาทแล้ว สรุบทองคำให้พี่น้องทั้งหลายได้ทราบโดยทั่วกันตลอดมา ประกาศอยู่เรื่อย ๆ เรียกว่าแทบไม่เว้นวัน นอกจากวันไหนคนไม่มากนักก็ไม่อ่าน จะอ่านเฉพาะวัน เช่น ทองคำได้เท่านั้น ๆ นอกนั้นหยุด ไม่ได้รวมไปหมด แต่วันนี้อ่านรวมไปหมดเลย เมื่อวานวันที่ ๓ ได้ทองคำ ๖ บาท ๑ สตางค์ ดอลลาร์ ๓๑๗ ดอลลาร์ ทองคำที่ต้องการมอบเข้าคลังหลวงคราวนี้ ๔,๐๐๐ กิโล ที่มอบและฝากไว้แล้วสองรายการรวมแล้วเป็นทองคำ ๒,๐๖๒ กิโลครึ่ง ทองคำที่ได้หลังจากการฝากและมอบแล้วแต่ยังไม่ได้หลอมเวลานี้ ๒๐๘ กิโล ๑๐ บาท ๔๘ สตางค์ รวมทองคำทั้งหมดได้ ๒,๒๗๐ กิโลครึ่ง ยังขาดอยู่ ๑,๗๒๙ กิโลครึ่งจะครบจำนวน ๔,๐๐๐ กิโล นี้ได้ประกาศเรื่อยมา

เงินสดเราแบ่งภาคอยู่ตลอดนะ ไม่ได้ตายตัวเหมือนทองคำกับดอลลาร์ ทองคำกับดอลลาร์นี้จะเข้าคลังหลวงโดยถ่ายเดียวเท่านั้นไม่มีแยก แต่เงินสดนี้แยกเพื่อจะซื้อทองคำเข้าคลังหลวงด้วย แยกเป็นเงินหมุนเวียนช่วยทั่วประเทศไทยด้วย เงินสดนี้มีอยู่สองภาค แต่อยู่ในความพิจารณาของเราคนเดียวว่างั้นเลย เพราะเราพิจารณาอยู่ตลอดเวลา เงินหมุนเวียนนี้ก็จำเป็นไปทางหนึ่ง คือเป็นที่ชุ่มเย็นทั่วประเทศไทยเรา ที่กระจาย

ออกไปให้เป็นที่ชุ่มเย็นทั่วประเทศไทยเรา เช่น โรงร่ำโรงเรียน สถานสงเคราะห์ ที่ราชการต่าง ๆ และโรงพยาบาลทั่วประเทศไทย อันนี้ออกจากเงินหมุนเวียนเรา

คือเงินที่พี่น้องทั้งหลายมาบริจาคนี้ เราแยกเข้าไว้สำหรับที่จะซื้อทองคำก็มี แยกออกไปสำหรับเป็นเงินหมุนเวียนเพื่อช่วย กระจายออกไปทั่วประเทศไทยเราก็มี ดังที่เรียนเมื่อสักครู่นี้ เช่น สงเคราะห์คนทุกข์คนจนที่จำเป็น ซึ่งควรจะได้รับ การสงเคราะห์ โดยเหตุผล เราจะทำเอง เราทำเองมาแล้ว จากนั้นก็สถานสงเคราะห์ โรงร่ำโรงเรียน ไม่มีประมาณ มีเท่าไรช่วยทั้งนั้น ๆ แล้วที่ราชการเรียกว่าทั่ว ๆ ไป อันไหนจำเป็นที่ควรจะได้รับ การสงเคราะห์ ในเมื่อเรามีพอสงเคราะห์ได้อยู่เราก็ช่วยเรื่อย ๆ ไป

คำว่าที่ราชการก็คือว่า ที่ทำงานของราชการนั้นแหละ เช่น สถานีรถไฟอย่างนี้ ก็ที่ราชการ เพราะเป็นเงินงบประมาณของราชการใช้ไหมล่ะ เมื่อเราช่วยไปก็เท่ากับช่วยทางราชการ ไม่ว่าจะสถานที่ใดของทางราชการที่เราช่วย เช่นอย่างในเรือนจำนี้ก็ในวงราชการรับผิดชอบ เราก็ช่วย พวกตำรวจ ทหาร วงราชการต่าง ๆ เรียกว่าวงราชการที่เราช่วย นี้เรียกว่าช่วยทางราชการ ไปเรื่อย ๆ

เรียกว่าเงินสดนี้แบ่งเป็นสองภาค ภาคหนึ่งเพื่อซื้อทองคำเข้าสู่คลังหลวง ที่กำหนดตายตัวไว้แล้วก็ มีที่จะพยายามแยกเข้าสมทบกันไปเรื่อย ๆ ก็มี ที่ตายตัวแล้ว ดังที่ได้เรียนให้พี่น้องทั้งหลายทราบว่า เงินสด ๘๐๐ ล้านบาท และเงินที่เขามาบริจาคทอง ทองคำเพื่อชาติ เข้ามาทางธนาคารสองธนาคาร เวลานี้รวมแล้วเงินอย่างน้อย ๖ ล้านบาท มีกว่าบ้าง แต่เราแน่ใจคือ ๖ ล้านบาท เงิน ๘๐๐ ล้านบาท และ ๖ ล้านบาทนี้เป็นเงินที่จะซื้อทองคำเข้าสู่คลังหลวงทั้งนั้น ไม่แยกไปไหนเลย

เงินสดที่เหลือจาก ๘๕๐ ล้านบาทนั้นเป็นเงิน ๕๐ กว่าล้านบาทยังกำกึ่งกันอยู่ ทั้งจะหมุนเข้าซื้อทองคำเข้าสู่คลังหลวง ทั้งจะหมุนออกช่วยโลก เรียกว่าเงินสัญจร อันนี้จึงว่ากำกึ่งกัน ยังไม่แน่ ตามแต่ความจำเป็นของเราเห็นว่าจำเป็นอย่างไร เราจะแยกเอง ๆ อันไหนที่ประกาศตายตัวแล้วก็เรียกว่าตายตัวแล้ว อันนั้นเป็นอื่นไปไม่ได้เลย เช่น เราตายแล้วนี้ เงินจำนวนที่เราสั่งเราเสียเรียบริ้อยนี้จะต้องปฏิบัติตามเรา เช่นเดียวกับเราปฏิบัติเองเลยทีเดียว คือตายตัว แล้ววาระสุดท้ายที่เราช่วยพี่น้องชาวไทยเต็มกำลังความสามารถ หหมดสภาพแล้ว เวลานี้ยังเหลือแต่ร่างกาย

อันนี้เอาสุดท้ายนะ ตั้งแต่ร่างกายของเราเวลานี้เวลาเราตายแล้ว งานเผาศพเราทั้งหมดบรรดาที่ผู้บริจาคมมาเป็นเงินเป็นทองก็ตาม นี้เราบอกไว้แล้วในพินัยกรรม เราเขียนแล้วพินัยกรรม ตรวจทานเรียบร้อยแล้วโดยทางฝ่ายนักกฎหมายว่าสมบูรณ์แบบในพินัยกรรม พินัยกรรมเป็นคำสั่งเสียว่าเวลาเราตายแล้วนี้ เงินทองที่เขามาบริจาคเพื่อเผาศพเรา เราจนกระทั่งจะพูดว่าทุกบาททุกสตางค์เลย แต่ว่าเราจะพูดเอาไว้ว่า งานเผา

ศพเราทั้งหมด จะแยกไปยังไงอันนั้นเราพูดไม่ได้ เพราะความมุ่งมั่นของเราเนี่ยมุ่งต่อทองคำอย่างยิ่ง เราจึงว่าเงินทั้งหมดที่เขามาบริจาคเพื่อเผาศพเราเนี่ย เราตั้งกรรมการ ในพินัยกรรมบอกไว้แล้ว ตั้งกรรมการอย่างเข้มงวดกวดขัน รับผิดชอบในเงินจำนวนนี้ไม่ให้ใครมายุ่งได้เลย แล้วก็ยกเงินจำนวนนี้ซื้อทองคำเข้าสู่คลังหลวงทั้งหมด

ส่วนที่เขาจะมาบริจาคเป็นปลีก ๆ ย่อย ๆ อะไรนั้นเราไม่นับเข้าในจำนวนนี้ อันไหนที่เข้าในวงกรรมการแล้ว เงินจำนวนนี้จะให้เข้าซื้อทองคำทั้งหมด ในวงกรรมการรับผิดชอบนี้ นอกจากว่าเป็นการบริจาคพิเศษเล็ก ๆ น้อย ๆ อะไอย่างนั้น งานหนึ่ง ๆ ก็ต้องใช้เงินใช้ใหม่ล่ะ แต่ต้องเงินปลีกย่อยนอกจากหลักใหญ่ที่เรากำหนดไว้เนี่ย ที่จะไปใช้ในที่ต่าง ๆ ส่วนเงินที่เข้าในวงคณะกรรมการ ได้ลงบัญชีรับผิดชอบเรียบร้อยแล้ว เพื่อซื้อทองคำเข้าสู่คลังหลวงนี้ ใครแตะไม่ได้เลย เนี่ยเราก็กังเสียไว้แล้ว เราช่วยพี่น้องทั้งหลายเราช่วยขนาดนั้น ขอให้เห็นใจนะ

เราช่วยจริง ๆ ไม่ช่วยเล่น ๆ อุ้มประเทศไทยทั้งประเทศด้วยความเมตตาล้วน ๆ สุดส่วน คิดดูซิเนาะ บาทหนึ่งสตางค์หนึ่งเราไม่เคยคิดเลยว่าเป็นของเราเนาะ ฟังซิเนาะ ไม่มีถึงขนาดนั้นละเรา เราไม่มีเราไม่เอาอะไรทั้งหมด เราช่วยด้วยความเมตตาล้วน ๆ มีมากมีน้อยบริสุทธิ์ผุดผ่อง ไม่มีทางสงสัยว่าจะมัวหมองไปที่ตรงไหน เพราะเจตนาของเราจากหัวใจที่บริสุทธิ์ด้วยเมตตา เป็นเจตนาที่เต็มไปด้วยเมตตาล้วน ๆ จึงไม่มีอะไรที่จะรั่วไหลแตกซึมไปไหนได้เลย มีเท่าไรทุ่มเลย ๆ เราถึงกล้าพูดได้ทุกอย่างในการช่วยชาติบ้านเมือง ผิดถูกชั่วดีประการใดจะพูดได้ทุกอย่างเลย ไปตามคลองธรรมของเรา

ธรรมของพระพุทธเจ้าที่เรานำมาประกาศให้พี่น้องทั้งหลายทราบทั่วกัน เราจึงพูดหนักเบาเล็กน้อยกรุณาทราบ เราเป็นลูกชาวพุทธ อย่าถือพุทธศาสนาเป็นข้าศึกต่อเราเป็นอันขาดนะ เสียทีเดียว เสียมาก ทั้งชาติไทยของเราแตกแยกล่มจมไปได้ เพราะการทำลายพุทธศาสนา คือคำสอนของพระพุทธเจ้า ไม่เคารพคำสอนพระพุทธเจ้านี้เสียหมดเลยนะ อันนี้เป็นการทำลายประเภทหนึ่งที่หนักมาก

เราพูดได้ทุกสัดทุกส่วนด้วยอำนาจแห่งความเมตตาของเรา การแนะนำสั่งสอนดูตำว่ากล่าว เราดูตำว่ากล่าวในนามธรรมของพระพุทธเจ้า เราเป็นผู้มาทำหน้าที่แทน จึงสอนได้ทั่วประเทศไทยในบรรดาชาวพุทธของเราและเป็นชาวไทยด้วยกัน ชาวไทยอยู่ในวงกฎหมาย ชาวพุทธทั้งอยู่ในวงกฎหมาย ทั้งอยู่ในวงแห่งอรรถธรรมของพระพุทธเจ้า เราสอนไปได้ทุกแห่งทุกมุมตามทางเดินของธรรม ด้วยเหตุนี้ท่านผู้ใดอย่ามาคิดหนาว่า เราเนี่ยเป็นข้าศึกศัตรูต่อผู้ใดก็ตาม ไม่มี เราบอกไม่มี ผิดเราบอกว่าผิด เพื่อชำระเพื่อแก้ไขความผิดให้ถูกต้อง มันผิดไปไหนสอนอย่างนั้น ควรหนักต้องหนัก ควรเบา ก็เบาไปตามเหตุการณ์ ที่เราสอนเวลานี้เราสอนอย่างนั้นนะ

เราถึงไม่มีคำว่ากล้าก็ดี กลัวก็ดี เราไม่มีในหัวใจของเรา เพราะธรรมเหนือหมด ทั้งความกล้าทั้งความกลัว เหนือหมด ความได้ความเสีย เหนือหมด ความแพ้ความชนะไม่มีในเราผู้นำธรรมพระพุทธเจ้าออกมาแสดง เราไม่มี มีแต่ความเมตตา ล้วน ๆ เพื่อให้ชาติไทยของเราเนี่ยกลมกลืนสามัคคี รักชาติตัวเอง รักสมบัติของตัวเอง ท้าวหน้ากัน ให้เห็นว่าสมบัตินี้ก็คือสมบัติของชาติไทยเรา จะอยู่ในกระเป๋าก็คือกระเป๋าคงของคนไทยทั้งชาติ ให้รักสงวนไว้ตามสัดส่วน ส่วนที่เป็นส่วนรวมก็ขอให้รู้ว่าเป็นส่วนรวม อันนี้เป็นส่วนใหญ่ไม่ควรแตะต้องไม่ควรทำลาย ไม่ควรกลืนไม่ควรคดไม่ควรโกง ก็ไม่คดไม่โกงไม่รีดไม่ไถไม่กลืนไม่กินกัน นี่คือการรักชาติ นี่คือการรักคนไทยเราด้วยกัน ถูกต้องกับหลักธรรมของพระพุทธเจ้า

ท่านแสดงไว้ว่า ส่วนใดที่เป็นของสงฆ์ ฟังซินะ ของสงฆ์คือส่วนรวม สังฆะ แปลว่า หมู่ ท่านทั้งหลายเคยทราบไหม ได้ยินแต่สงฆ์ ๆ บางคนไม่เข้าใจ แปลว่า หมู่ว่า คณะ รวมกันเข้าเป็นสงฆ์ หมู่ แปลออกแล้ว สงฆ์แปลว่าหมู่ เมื่อในนามของพระท่านก็เรียกว่าของสงฆ์ไปเลย ของประชาชนก็ของส่วนรวม สงฆ์ของประชาชน สงฆ์ของส่วนรวม ถ้าเป็นอย่างนี้แล้วพระพุทธเจ้าห้ามไม่ให้แตะ แล้วในของสงฆ์นั้นอันใดที่เป็นครุภัณฑ์ อันใดเป็นลหุภัณฑ์ อันใดเป็นครุภัณฑ์แยกเป็นส่วนย่อยส่วนใดไม่ได้เลย ให้เป็นส่วนกลางล้วน ๆ ก็แยกก็จัดเอาไว้

เช่น คลังหลวงของเรานี้ ใครจะแยกไปไหนเอาไปอะไรไม่ได้ คลังหลวงนี้จะไว้ใช้เวลาจำเป็น ไม่ใช่จะเก็บไว้เป็นขนอมขนนะสมบัติในคลังหลวง ทองคำ เงินสด ดอลลาร์อะไรก็ตามที่เข้าสู่คลังหลวงแล้ว หลักใหญ่ว่าแตะต้องไม่ได้ เพราะไม่ถึงขั้นจำเป็นที่ควรจะมาแตะต้อง ผู้รักษาต้องรักษาไว้เข้มงวดกวดขัน นี้เรียกว่าสงฆ์ของคลังหลวง เข้าใจไหม พวกหมู่ของเงิน กองของเงิน สังฆะ ที่ว่า สงฆ์ ๆ คือกองเงินกองทองกองอยู่ในคลังหลวง เข้าใจหรือ อันนี้ไม่ควรที่เราจะมาแตะต้องนะ

หากว่าจำเป็นจริง ๆ ผู้รักษาสมบัตินี้ก็เป็นคนเฉลียวฉลาด สมควรที่จะมารักษาสมบัติประเภทส่วนรวมอันใหญ่หลวงนี้ไว้ จะต้องแยกแยะไปส่วนต่าง ๆ ตามกำลังความสามารถความฉลาดรู้ของผู้รักษาสมบัติ ไม่ใช่จะเก็บไว้เป็นขนอม เก็บไว้เป็นเครื่องประกันชาติไทยของเรานี้เป็นพื้นฐาน นอกจากนั้นเวลาจำเป็นใครจะยอมให้จมทั้งชาติ อะไรที่จะช่วยแยกแยะออกไป เพื่อกู้ชาติบ้านเมืองพวกเราให้หนักเป็นเบา ที่เบาเป็นอันว่าหมดปัญหาไปอย่างนี้ ผู้รักษาสมบัติส่วนรวมนี้จะเป็นผู้พิจารณาเอง เราไม่ควรไปยุ่ง นี้จะเรียกว่าสมบัติส่วนใหญ่ของคนทั้งชาติ ถ้าทางด้านศาสนาเรียกว่าของสงฆ์ เป็นของส่วนรวมอันใหญ่หลวง

นี่คลังหลวงเป็นสมบัติอันใหญ่หลวงของชาติไทยเรา จึงไม่ควรอย่างยิ่งที่ใครจะมากลืนมาโกงมาริดมาได้ด้วยวิชากลเล่ห์เหลี่ยมต่าง ๆ ที่จะโกงเงินกองนี้ออกไปซึ่งเป็นกองใหญ่มากที่สุด เรียกว่ารวมหัวใจของประชาชนอยู่ในนี้หมด ออกไปถลุงให้ชาติจมนไปเลย นี่เรียกว่าไม่ควรอย่างยิ่ง มนุษย์ตัวใดทำ มนุษย์ตัวนี้ทำความล่มจมแก่ชาติได้มากที่สุดเลย เรียกว่าเลวร้ายที่สุด ไม่ควรคบค้าสมาคม เป็นมนุษย์ด้วยกันก็ไม่ควรคบคนประเภทนี้นะ คนประเภททำลายชาติบ้านเมือง ไม่ใช่เป็นผู้รักษา นี่ท่านเรียกว่าของสงฆ์ของส่วนรวม

เพราะฉะนั้นชาติบ้านเมืองจึงต้องได้พูดกัน เวลานี้ก็เกี่ยวกับเรื่องคลังหลวงนั่นเอง คลังหลวงจะแตกจะแยกไปไหนด้วยวิธีการต่าง ๆ อะไรก็ตามเถอะ เราก็ทราบได้แต่ว่าจะรวมบัญชี คำว่ารวมบัญชีก็เป็นคำหวานซึ่งในหูของคนผู้ที่โง่มากที่สุด ก็คือพี่น้องชาวไทยเรานี้ หลวงตาบัวเป็นอันดับหนึ่งที่โง่มากที่สุด พอเขาว่ารวมบัญชีเท่านั้นทางนี้หลบครอกไปแล้ว เตรียมนิมนต์พระมากุสลาไว้เลย พวกนี้พวกตายไม่ฟื้นเข้าใจใหม่ คือเรียกว่าเชื่ออย่างตายใจไปเลย เพียงคำพูดคำเดียวออกมาว่ารวมบัญชี

นี่คือทางก้าวเดินอันราบรื่นของทางที่จะเข้าสู่คลังหลวง พอก้าวเข้าไปสู่คลังหลวงแล้ว โกงเงินจากคลังหลวงออกมาแล้วเหยียบแหลกหมด คำว่ารวมบัญชีไม่มีความหมายอะไรเลย เป็นทางเดินของการก้าวเดินเข้าไปโกงเอาเงินในคลังหลวง ซึ่งเป็นสมบัติอันใหญ่หลวงของชาติไทยเราไปหมดโดยสิ้นเชิงเท่านั้น ฟังทุกคนพี่น้องชาวไทยเรานี้ละกลอุบายวิธีการมาด้วยวิธีแปลก ๆ ต่าง ๆ อย่างนี้ไม่สมควรอย่างยิ่งที่จะมาทำ

เราจึงได้ประกาศก้องออกมาถึงขนาดที่ว่าอย่ามาแตะ บอกอย่างนั้นเลย นี่คือหัวใจของชาติอย่าแตะ เราบอกอย่างนี้เลย แล้วก็พูดย่อมน ๆ ไว้ว่าขออับเฉาบ้าง จึงได้ต่อเนื่องกันมาจนกระทั่งทุกวันนี้ เพราะรักสงวนสมบัติของชาติ หัวใจของชาติ รวมอยู่จุดนี้หมด ถ้าจุดนี้หมดชาติไทยก็หมดไปตาม ๆ กัน มีแต่มนุษย์เฉย ๆ ไม่มีหางเท่านั้นแหละ มนุษย์เป็นหมาไม่มีหาง คือชาติไทยของเราที่โง่เขลาเบาปัญญา ยอมฟังเสียงกล่อมของมหาโจรมหาภัยที่จะทำลายชาติ ให้เอาไปกินได้อย่างสบาย ๆ ไม่สมควรอย่างยิ่งกับชาติไทยของเราซึ่งเป็นชาติชาวพุทธ

พระพุทธรูปเจ้าเป็นผู้เฉลียวฉลาดในหลักเหตุผลทุกอย่าง ทั้งการชวนชวยหามาเพื่อบำรุงรักษาให้แน่นหนามั่นคง นั้นชวนชวยหามา แล้วการเก็บรักษาก็เป็นหน้าที่ของพวกเราเองทุกคน ๆ จึงให้พากันรู้จักแ่งหนักแ่งเบา นะ นี่ละเรียกว่าของสงฆ์ เวลาชาติไทยของเรากำลังชวนชวยทั่วทั้งประเทศนับแต่วงศ์กษัตริย์ลงมา สมบัติเหล่านี้จะ

เข้าสู่คลังหลวงซึ่งเป็นของคู่ควรกันอย่างยิ่งต่อชาติของเรา กำลังไหลเข้ามาเวลานี้ มีมาก มีน้อยกำลังจะเอาเข้ามา

เราจึงมีสิทธิมีอำนาจเต็มที่เต็มฐานในฐานะที่เป็นเจ้าของชาติบ้านเมืองด้วยกัน ด้วย ในฐานะที่เราเป็นเจ้าของสมบัติเหล่านี้ด้วย เรามีสิทธิมีอำนาจที่จะปกป้องรักษาทุกสิ่งทุกอย่างในสมบัติของเรา จึงต้องต่างคนต่างระมัดระวัง สิ่งใดที่จะเป็นภัยต่อส่วนใหญ่ของเราให้ระมัดระวัง อย่าเชื่ออย่างง่ายตาย เล่ห์เหลี่ยมของสัตว์เปรตสัตว์นรกมีอยู่ มากเวลานี้ ยิ่งหนาแน่นขึ้นไปทุกวัน ๆ แล้วต่อไปนี้ชาติไทยจะไม่มีแผ่นดินอยู่นะ ถ้าปล่อยให้พวกนี้กลืนเข้าไป ๆ แล้วชาติไทยทั้งชาติจะหมด จะมีแต่เปรตสองสามตัวใหญ่ ๆ กินโต๊ะกินเลี้ยงกันบนโต๊ะบนเก้าอี้สองสามโต๊ะเท่านั้น เอาเนื้อของมนุษย์ เอาตับปอดของชาติไทยเราทั้งชาตินี้ไปกินเลี้ยงกันสนุกสนานเฮฮา แล้วเหล้าไม่ทราบว่ามีกี่ถัง ๆ มันจะมาล้อมไว้ตรงนั้น น่าดูไหม น่าฟังไหม

ยกภาพพจน์ขึ้นมาอย่างนี้ ยกภาพพจน์เป็นโต๊ะเป็นเก้าอี้ขึ้นมาสักสองสามโต๊ะ สองสามเก้าอี้ แล้วกินโต๊ะ กินโต๊ะอะไร มีอะไรมากินโต๊ะ ตับปอดของคนไทยทั้งชาติมากินโต๊ะกัน ใครมากินโต๊ะ พวกมหาอำมาตย์กินโต๊ะ กินโต๊ะตับปอดของชาติไทยของเราทั้งชาติ ฟังได้ไหมพิจารณาซิ ตับปอดของคนฟังซิ มันเป็นอย่างตับปอดของคน ต่างกับตับปอดของสัตว์อย่างไรบ้างพิจารณาซิ เราไม่ใช่สัตว์ประเภทนั้น ชาติไทยทั้งชาติมีตับมีปอดซึ่งมีคุณค่าเท่ากันหมด จะต้องรักษาร่วมด้วยกันหมด จากนั้นก็สมบัติแห่งชาติไทยของเรา ต่างคนต่างรักษาด้วยกันหมดถึงถูกต้อง อย่าทำลายกัน ซึ่งเป็นการทำลายชาติไม่เป็นของควรอย่างยิ่งเลย ไม่เหมาะอย่างยิ่ง ไม่ถูกอย่างยิ่ง

นี่เป็นคำสอนของพระพุทธเจ้า ที่หลวงตามาประกาศสอนพี่น้องทั้งหลายนี้ เรื่องเหล่านี้จะเป็นหรือไม่เป็นก็ตาม เราต้องสอนไว้ในฐานะที่เราเป็นเจ้าของสมบัติ รักษาชาติรักสมบัติของตัวเองต้องรักษาไว้ วิธีการรักษาทุกสิ่งทุกอย่าง ไม่ได้หมายถึงว่าผู้มาทะเลาะชิงพรวดเข้ามาจะมาทำลายอย่างเดียว ธรรมดาเจ้าของสมบัติต้องมีการรักษาสมบัติตลอดเวลา โจรमारจะมีหรือไม่มี หน้าที่ของเจ้าของสมบัติต้องรักษาตลอด นี้เราเป็นเจ้าของสมบัติด้วยกันทุกคน ต้องรักษาด้วยกันทุกคน เราอย่าเชื่ออะไรง่าย ๆ ถ้าเหลวแล้วจมได้นะ

นี่ก็นำศาสนามาสอนพี่น้องทั้งหลายอย่างแคล้วคลาดปลอดภัย ถ้าดำเนินการตามหลักศาสนาแล้ว บ้านเมืองของเราจะร่มเย็นเป็นสุข เอา ประชาชนนับแต่วงรัฐบาลลงมา พระมหากษัตริย์นั้นยกเป็นมหาพรหมไว้เสียเลย รองลงมาก็เป็นวงรัฐบาลเป็นผู้รักษาชาติบ้านเมือง เอา ทุกข์ให้ทุกข์ไปด้วยกัน สำหรับพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ไม่ต้องไปคิดถึงพระองค์แหละ ท่านทรงมีพระเมตตาต่อชาติไทยเราขนาดไหน เต็มพระ

ทัยทีเดียว ถ้าพวกเราทุกข์ท่านจะทุกข์ด้วย ดีไม่ดีท่านจะทุกข์เป็นอันดับหนึ่งของพวกเราไปด้วยซ้ำ นี่ด้วยความเสียสละของพระองค์

ทีนี้พวกเราซึ่งเป็นลูกของท่านก็ต้องพยายามรักษา เอ้า ทุกข์ให้ทุกข์ไปด้วยกัน ตั้งแต่รัฐบาลลงมา รัฐบาล ข้าราชการคนไหน ๆ ที่ได้ช่วยชาติบ้านเมืองจนไม่มีเงินในกระเป๋า ที่จะเอาข้าวมากรอกหม้อนี้ก็ไม่มีเพราะได้ช่วยชาติบ้านเมืองแล้ว ก็ให้มันจมไปด้วยกัน ประชาชนราษฎรทั้งประเทศนี้จะใจดำน้ำซุ่นถึงขนาดที่ว่า งบประมาณช่วยชาติบ้านเมืองจนไม่มีอะไรติดเนื้อติดตัว ประชาชนไม่เหลียวแล แล้วปล่อยให้ข้าราชการนี้ตายกองกันอยู่นี้ ให้เห็นเสียทีเถอะนะเมืองไทยเรา เรายังไม่เคยเห็น มีแต่พวกราษฎรตายกองกันด้วยความถูกรีดถูกไถ ถูกกลืนถูกกินประเภทต่าง ๆ จากวงการตลอดมา พูดอย่างนี้ละ เราพูดได้เต็มปาก ธรรมพูดได้เต็มสัดเต็มส่วน ทำไม่ถึงว่าตลอดมา ไม่ตลอดยังไง เราเป็นผู้นำธรรมมาสอนพี่น้องทั้งหลาย เราทราบมาโดยตลอดทุกกระทรวง ไม่ใช่ธรรมดาเนะ ถึงเวลาเราเปิดเราก็เปิด

เราได้ยินได้ฟังเรื่องเหล่านี้มาจากลูกศิษย์ลูกหาที่ไวใจได้ เป็นลูกศิษย์ลูกหาที่ทั้งนั้น ที่นำเรื่องราวสกปรกโสภณทำลายชาติบ้านเมืองมาโดยลำดับ ในวงการแผนกต่าง ๆ นี้มีมาโดยลำดับ กินกันกลืนกันไปเรื่อย ๆ แต่เป็นเงียบ ๆ ทางพวกประชาชนก็เหมือนหนูหนวกตาบอด เหมือนไม่รู้ไม่เห็น ตาสีตาสาปล่อยกันไป มันก็กินกันมาเรื่อย ๆ ทางนั้นก็บ้านขึ้น ๆ ทีนี้มันจะกลืนหมดทั้งชาตินี้ เมื่อมันหนักเข้า ๆ ทะลึ่งเข้าไป ๆ ลืมเนื้อลืมตัว ลืมยศลืมลาภ ลืมความดีความมี ลืมตัวไปหมดทุกอย่าง เลยสุดท้ายก็เอาประชาชนทั้งชาติกลืนกัน กินโตะกินเลี้ยงกันได้โดยไม่ต้องสงสัย ถ้าประชาชนไม่มีหัวใจแล้ว จะฉิบหายจริง ๆ ชาติไทยเรา นี่เป็นคำสอนที่สอนไว้ให้ท่านทั้งหลายจำเอาไว้เนะ

เพราะเรื่องเหล่านี้มันสกปรกมานมนาน สกปรกก็เพราะเรื่องกิเลสนั่นเอง เรื่องธรรมไม่สกปรก ธรรมนี่เป็นการชะล้าง ตรงไหนไม่ดีให้แก้ เอ้าทีนี้ประชาชนทั้งประเทศนี้กับวงการอยู่ด้วยกัน งบประมาณจมไปไม่มีอะไรจะกิน พอเลี้ยงปากเลี้ยงท้องเลี้ยงครอบครัวเหี้ยมเรือนแล้ว เพราะได้ช่วยชาติบ้านเมืองไปหมด ให้เห็นเสียทีนะ ประชาชนทั้งชาตินี้จะใจดำน้ำซุ่นจนไม่มองดูวงการ ที่ทำความดีความชอบเต็มเหนี่ยวแล้ว จนกระทั่งถึงความล่มจมนี้ ขอให้เห็นสักที หลวงตาบวยังไม่ตายอยากเห็นเหลือเกิน นี่ไม่ตายอยากเห็นตั้งแต่การรีดการไถการกินการกลืนกัน ด้วยเล่ห์กลต่าง ๆ ที่จะทำลายชาติโดยถ่ายเดียวเท่านี้ ไม่อยากพบอยากเห็นอย่างยิ่ง ในวงของศาสนาพุทธของเราที่ครอบอยู่ในเมืองไทยนี้ เราไม่อยากพบอยากเห็นเลย อย่าให้พบให้เห็นเลยนะ

พระพุทธเจ้าจะทรงสลดพระทัยอย่างยิ่ง พระสงฆ์สาวกที่เป็นสรณะของพวกเรา นี้ ท่านก็จะสลดใจอย่างยิ่ง ๆ ที่บรรดาลูกของชาวพุทธ แล้วมาเป็นยักษ์เป็นมารกลืนกิน

ดับกินปอด กินไส้กินพุงกันต่อหน้าต่อตาพระพุทธเจ้า พระธรรม พระสงฆ์ อย่างนี้ขออย่าให้เห็นในเมืองไทยเรา อย่าให้พระพุทธเจ้าทรงปลงธรรมสังเวชจนเกินเหตุเกินผลไปนะ เราเป็นลูกชาวพุทธ หุมิตามใจมี ขอให้คิดถึงเรื่องอรรถเรื่องธรรมเข้ามาสู่ใจบ้าง อย่าเอาตั้งแต่เรื่องกิเลสตัณหา เอาแต่เรื่องความโลภโลเล เอาแต่เรื่องทริฎิมานะ อวดอำนาจปาๆ เกื่อนๆ มาเหยียบย่ำทำลายกันนี้ไม่ใช่เรื่องศาสนา นี่เรื่องมหาโจรมหากรรมมหาภัยที่จะทำลายชาติ ขอให้ปิดมันออก มันอยู่ในหัวใจของผู้ใด กิริยาท่าทางของใคร ให้ปิดออกๆ เพื่อปรับตัวเข้าสู่ชาติไทยของเราให้เป็นความสงบร่มเย็น

คนเรารักกันเท่านั้น ทุกข์-ทุกข์ไปเถอะ ทุกข์ในเรื่องสมบัติเงินทองข้าวนี้ ไม่ได้ถึงใจเหมือนใจทุกข์เพราะได้รับความกระทบกระเทือนนะ ใจทุกข์เพราะได้รับความกระทบกระเทือนนี้ทุกข์มากแสนสาหัส เอ้า เราทุกข์ด้วยความไม่มีอะไรจะอยู่จะกิน เพราะการสงเคราะห์ซึ่งกันและกัน เอ้า ให้เห็นเสียทีนะ ทุกข์เพราะคนหนึ่งทุกข์จะตาย คนหนึ่งแสดงตัวเป็นความสุขทั้งๆ ที่มันทุกข์มากกว่าเขานั้น เราไม่ยากพบอยากเห็นเลย เอ้า ให้ทุกข์-ให้ทุกข์ไปด้วยกันชาติไทยของเรา เวลานี้ก็กำลังจะฟื้นฟูชาติไทยของเราให้ขึ้นสู่ระดับพหุมีศีลมีธรรมประจำชาติไทยบ้าง ต่างคนต่างรู้เนื้อรู้ตัวให้รีบแก้ไขตัดแปลง

เราในฐานะที่เป็นลูกคนไทย เกิดมาอยู่ในนี้มีแต่ลูกคนไทยทั้งนั้น แล้วจะมาทำคนไทยทั้งประเทศได้ลงคอหรือ ไม่สมควรอย่างยิ่งกับคนไทยของเรา เรียนมานาน้อยก็เรียนมาเพื่อจะประดับประดา เพื่อจะอุดหนุนค้าชูชาติไทยของเรา ให้มีความเจริญรุ่งเรืองแน่นอนหนามันคงเช่นประเทศอื่นๆ เขา แต่เรียนมาแล้วอย่ากลับมาเป็นข้าศึกศัตรู เอาวิชาความรู้นั้นมาเผาบ้านเผาเมือง มันก็เท่ากับไปเอามหาภัยเข้ามาเผาบ้านนั่นเอง ไม่ผิดอะไรเลย เรียนมากเรียนน้อยไม่เกิดประโยชน์อะไร มาประกาศความชั่วช้าลามกให้แก่ชาติของตน ไม่สมควรอย่างยิ่งนะ

นี่เราพูดถึงเรื่องความเป็นห่วงชาติไทยของเรา จึงได้เอาศาสนามานำ การเอาศาสนามานำ จึงแสดงให้เห็นทุกแง่ทุกมุม ไม่มีคำว่าเป็นภัยต่อผู้ใด มีแต่เป็นคุณทั้งนั้น ด้วยธรรมที่แสดงออก ขอให้นำไปปฏิบัติ ก็จะเป็นผลประโยชน์แก่พวกเราเล็กน้อยทั่วถึงกัน เอ้า ทุกข์ก็ทุกข์ไป วงราชการกับประชาชนจะทุกข์ให้เห็นเสียที ประเทศไทยของเรา ยังไม่เคยมี ทุกข์เพราะช่วยเหลือกันนี้ มันทุกข์เพราะกินกันกลืนกันนี้มันมากต่อมาก ขออย่าได้พบได้เห็นดังที่พูดแล้ว ตามกระทรวงต่างๆ ที่เราได้ยินได้ฟังมาเราสลดสังเวชมากนะ ได้ยินมานาน ลูกศิษย์เรามีทุกกระทรวง ไม่มีเว้นกระทรวงไหนไม่มีลูกศิษย์ ตั้งแต่ผู้ใหญ่ลงมา เต็มไปหมดในกระทรวง ปากไหนมาพูดเขาจะมาโกหกเราได้ยังไง

เป็นยังไงๆ ในแผนกต่างๆ ของวงราชการเป็นยังไง พวกไหนที่ชำนาญงานไหนมันรู้หมดๆ พวกเป็นคนดีนั่นแหละ เขาไม่ทำแต่เขารู้ พวกที่ทำชั่วช้าลามกเขาเห็นเขารู้ นี่เขามาเล่าให้ฟังมันสลดสังเวชนะ มันเป็นเรื่องที่ร้ายที่สุดเลย วงราชการต่างๆ ในประเทศไทยเรา จะเรียกว่าวงราชการที่สกปรกว่างั้นเลย ไม่มีอะไรเกินวงราชการสกปรก โสมมกินดับกินปอดประชาชน กินข้างนอกกินข้างใน กินทุกแห่งทุกมุม เขามาเล่าให้ฟังแล้วสลดสังเวช เก็บเข้าในลิ้นชักๆ นะ เราไม่เคยพูด ได้ยินมานาน แต่เวลาเหตุการณ์มันมาเกี่ยวข้อง ควรพูดบ้างก็ต้องพูดให้พี่น้องทั้งหลายฟัง ด้วยความสัตย์ความจริงที่ได้ยินได้ฟังมาอย่างนี้ และเป็นความจริงของผู้มาเล่า เขาไม่ได้มาโกหกเรา

เขามาเล่าด้วยความซื่อสัตย์สุจริต ด้วยความเคารพเลื่อมใส เขาจะมาโกหกเราได้อย่างไร แล้วคนที่มาเล่าเป็นคนดีทั้งนั้นด้วย ไม่ใช่คนโกหกนะ คนดี เขาเอือมระอา บางรายก็ถูกเขี่ย ไปกีดไปขวางพวกสกปรกโสมม พวกเปรตพวกผีกินไม่อิ่มไม่อ饱ในวงราชการต่าง ๆ แล้วเอาพวกของตัว ๆ เข้าไปกีดไปกั้นเอาไว้ เรียกว่าติดพวกนี้ออก เขี่ยออกให้อยู่แต่พวกของตัวที่จะได้สนุกสะเดก่างั้นเถอะนะ พวกที่ถูกเขี่ยก็มี พวกที่รำคาญแก่จิตใจลาออกก็มีเยอะเหล่านี้ละ เขามาเล่าให้ฟังชัดเจนขนาดนี้ เลวไหมวงราชการเรา

มันเป็นยังไง กินเงินเดือนของประชาชนมาสักเท่าไร ตั้งแต่วันเริ่มทำงานราชการนี้ นี่เป็นลูกจ้างของประชาชน เขาเลี้ยงดูหัวหน้ากันหมดในวงราชการ ทำไมวงราชการมาอวดใหญ่ไฝ่สูง เขาเลี้ยงดูแล้วยังมากัดตบกัดปอดเขาก็กิน ใช้อำนาจบาตรหลวงกดขี่บังคับเขาก็กินสมควรหรือ ถ้าไม่ใช่เทวทัตจะเรียกว่าอะไร

เทวทัตท่านรู้ตัวนะ พระเทวทัตท่านรู้ตัว ก่อกรรมก่อเวรกับพระพุทธเจ้ามาก็กัปกี่กัลป์ เวลาวาระสุดท้ายแล้วพระพุทธเจ้าเป็นศาสดาเอกของโลก เทวทัตก็ตามจองล้างจองผลาญเรื่อย ๆ มาจนกระทั่งถึงวาระสุดท้ายพระเทวทัตก็ยอมตัวขอขมาพระพุทธเจ้านั้นเห็นไหม ผลแห่งการขอขมาของเทวทัตนั้น ท่านตกนรกก็ตกจริง เวลานี้ท่านเสวยทุกข์ของท่าน เพราะการทำชั่วช้าลามกต่อศาสดาองค์เอกก็เป็นโทษถึงขั้นอนันตริยกรรมเต็มเหนี่ยวทุกประเภท ท่านได้ ๒ ตำแหน่ง ตำแหน่งหนึ่งทำลายพระพุทธเจ้า ตำแหน่งที่สองก็ยุ้งให้สงฆ์แตกจากกันจากองค์ศาสดา แล้วท่านไปเสวยผลตกนรกอเวจีนี้เป็นเวลานานแสนนาน

แต่แม้เช่นนั้นเงื่อนปลายของท่านยังมี ที่จะตัดขาดสะบั้นลงไปในทุกข์ทั้งหลายพอท่านถวายคางกรรไกร กระดุกคาง เห็นโทษพระพุทธเจ้าแล้วก็มาขอขมา ยังไม่ถึงก็ตาม ท่านขอถวายคางกรรไกร และต่อไปหลังพ้นจากนรกแล้วท่านจะได้มาเกิดเป็นพระปัจเจกพุทธเจ้าองค์หนึ่ง ชื่อ อัญญิสาระ พระพุทธเจ้าทรงแยมพระโอษฐ์รับ เออ ลิ่นละที่นี้สิ้นกรรมเทวทัตเรา ถึงวาระที่เสวยกรรมก็เสวยไปก่อน กรรมนี้เป็นของไม่เที่ยง

เหมือนกัน มีกฎอนิจจังติดตัวของมัน เมื่อหนักแล้วก็เบาๆ เมื่อมีแล้วก็มีการสิ้นสุดได้
 นี้เวลาเธอรับกรรมก็รับไปเสียก่อน พอสิ้นสุดจากกรรมนี้แล้ว กรรมที่เลิศเลอตลอด
 กาลอนัตตกาลถึงนิพพานก็คือ จะเป็นพระปัจเจกพุทธเจ้าพระองค์หนึ่ง ชื่อ อัญญิสาระ
 นั้นสิ้นสุดแล้วเรื่องกรรมทั้งหลาย

นี่พระเทวทัตท่านยังเห็นโทษนะ เราเป็นลูกชาวพุทธจะไม่ยอมเห็นโทษแห่ง
 กรรมชั่วของตนที่ทำความชั่วซ้ำลามากแก่คนทั้งชาตินี้ จะเร็วกว่าเทวทัตเข้าไปอีก ตก
 นรกก็กัปกัปปิเราราบไม่ได้เราตัดสินใจไม่ได้ มอบให้กรรมชั่วซ้ำลามากหนักเบามาก
 น้อยตัดสินของตัวเอง ผู้ทำดีเป็นดีไปทันที ผู้ทำชั่วเป็นชั่วตลอด ทั้งสองประเภทนี้มี
 ผลไม่ยิ่งหย่อนต่างกัน เสมอกันหมด ทุกคนจำเอาไว้นะ เอาละ วันนี้เทศน์เพียงเท่านี้
 ໄໝ້ เหนื่อยแล้ว เทศน์ไปเทศน์มาจนเหนื่อย

ท่านเจ้าคุณวัดเจติยหลวงท่านสบายดีไหม (ท่านสบายดีครับ) ท่านสบายหรือ
 เราฝากความคิดถึงไปถึงท่านได้เล่าถวายท่านหรือเปล่าละ(ถวายครับ) เล่าถวายหรือ
 เออ อย่างนั้นซี คือแต่ก่อนว่าเป็นเพื่อนกันก็ได้ ท่านเป็นรุ่นน้องแต่ถือว่าเป็นเพื่อนกัน
 ตั้งแต่เรียนหนังสืออะไร ๆ อยู่นะ ท่านเป็นมหา เราก็เป็นมหา สนทนสนมเป็นเพื่อน ๆ
 กัน ครั้นหลังจากนั้นมาแล้ว เดียวนี้เราถือท่านเป็นเพื่อนเหมือนแต่ก่อน ท่านไม่รับเลย
 นะ ท่านยกให้เป็นอาจารย์ ว่ายังไงท่านไม่ยอมรับ กิริยาท่าทางวางตัวเป็นเพื่อนเป็นฝูง
 ท่านไม่รับเลย ท่านจะยอมตัวกราบ ท่านยกเราเป็นอาจารย์ตลอด ทีนี้เราก็เลยเป็น
 อาจารย์ท่าน แต่ก่อนเป็นเพื่อน เดียวนี้กลายเป็นอาจารย์ท่านแล้ว เพราะท่านไม่ยอม
 รับความเป็นเพื่อน ท่านไม่ยอมรับจริงๆ ไม่รับเลย มีแต่หมอบเลยๆ เราก็เลยถือเป็น
 ลูกศิษย์เสีย ว่ารุ่นน้องๆ ก็เลยลบไปเลย เลยกกลายเป็นลูกศิษย์กับอาจารย์ไปเลยเดี๋ยวนี้
 มาจากเวียงจันทน์เจ้าคะ

มาจากเวียงจันทน์ มีเจ๊กที่ทางธาตุพนมทางโน้นละมันไปสัมผัสกัน เจ๊กคนหนึ่ง
 เขาอยู่สะพานนะเขต มันต่อกับมุกดาหารนะ นี่จังหวัดมุกดาหาร นั้นสะพานนะเขต ฝั่ง
 ลาวกับฝั่งไทย ทีนี้เวลาเขามาเยี่ยมเพื่อนฝูงทางฝั่งไทยเรา นี้ทางพระไปถาม พระนี้มัก
 จะเชื่อเสมอ เป็นยังไงนะ ไปถามเขาถามแบบไหนก็ไม่รู้ ก็รู้แล้วว่าเขาอยู่สะพานนะเขต
 พระนี้ถามไม่ได้ถามสะพานนะเขต ถามว่าอยากไปสวรรค์ไหม คืออยากไปสวรรค์นั้น
 ไปถามเขา ถ้าแก่อยากไปสวรรค์ไหม โอ๊ย ไม่อยากไปละผม อยู่สะพานมาสองปีไม่สนุก
 อยากไปอยู่แต่เวียงจั้ง อยากไปเวียงจั้ง แล้วทำไมเวียงจันทน์สนุกหรือไม่สนุก เขาบอก
 ว่า สนุกนะ

สุดท้ายสวรรค์สู้เวียงจันทน์ไม่ได้ เจ๊กคนนี้แหละ อยากไปสวรรค์ไหมถ้าแก
 โอ๊ย ผมไม่อยากจะไป ผมไม่อยากจะไป ผมอยู่สองปีชายของซากทุ่ง ไปอยู่สองปีชายของซาก

ทุง ผงอยากไปแต่เวียงจั้ง เขาไม่ได้ไปสวรรค์ถามเขาเลยไม่ได้เรื่อง พระนี่เชื่อที่สุดเลย
อยากไปสวรรค์ไหม เขาบอกเขาไม่ออกไปเขาว่า เขาไม่ได้หมายสวรรค์นั้น เขาหมาย
สะพานนะเขต เขาอยู่สองปีชายของซากทุงเขา เขาอยากไปแต่เวียงจั้ง เขาไม่ได้ว่าเวียง
จันทน์นะ เขาว่าเวียงจั้ง

เอาละ เทศน์ก็เทศน์ไปแล้ว สัมมนาก็สัมมนาไปแล้ว มีตั้งแต่อยากไปแต่เวียงจั้ง
นั่นแหละ อยู่สะพานสองปีชายของซากทุง อยากไปแต่เวียงจั้ง เห็นไหมพระอย่าไปเชื่อ
นัก ไปถาม ไปถามแจ็กเสียด้วย ไปสวรรค์ไหมถ้าแก่ โอ๊ย ผงไม่ออกไป ผงอยู่สะพาน
มาสองปีชายของซากทุง ผงอยากไปแต่เวียงจั้ง เขาไม่ได้พูดสวรรค์นั้นเลย เขาพูด
สะพานนะเขตนี้ แต่ทุกวันนี้พวกภาคกลางเราทางนี้เรียกว่า สุวรรณเขต คือสะพานนะ
เขตเป็นภาษาตลาดเขาใช้มาตั้งแต่เดิม เขาเรียก สะพานนะเขต ที่นี้เราไปตั้งชื่อทั่ว ๆ กัน
ไปว่า สุวรรณเขต ความจริงคือ สะพานนะเขต นั่นเอง นี่ละใครอยากไปสวรรค์นั้นไหม
ให้พร

นี่คงไม่นานอาจจะลงกรุงเทพฯ ละ ภายในเดือนนี้อาจจะได้ลงกรุงเทพฯ เพราะ
เกี่ยวกับเรื่องทองคำนี้กับเรื่องอะไร ๆ ที่คาราคาซังกันอยู่ในธนาคารชาตินั้น อยู่กับเรา
หมดเวลานี้ อะไรมาเขาเสนอมาให้เรา ๆ ก็เพียงรับทราบ ๆ จนกว่าจะเข้าไปเคลียร์ให้
เป็นที่แน่นอนแล้วเราถึงจะยืนยันออกมาได้ เราถึงได้ไปกรุงเทพฯ คราวนี้ พวกทองคำ
ดอลลาร์อะไร ๆ ที่จะเข้าสู่คลังหลวงนั้น เขารายงานมาแล้วว่าเข้าหมดเรียบร้อยตาม
ความมุ่งหมายของเรา คือเราระบุไปถึงขั้นที่ว่า กฎหมายข้อไหน ๆ เราหยั่งไปนั้นเลย ให้
เข้าจุดนี้ข้อนี้ นี่เขาก็ตอบมาว่าเข้าตามนี้แล้ว เราประกาศไปทางโน้นแต่เพียงว่า เรา
เพียงรับทราบ เรายังไม่รับรอง นั่นละถึงได้ลงไป จะไปรับทราบกันตรงนี้ละ หลังจากเรา
เคลียร์ทุกอย่างเรียบร้อยแล้ว ที่นี้จะรับรองก็รับรองเท่านั้นละ เพราะฉะนั้นจึงจะต้องได้
ลงไปในเดือนนี้ละ เอา ไปสวัสดิ์นะ

เปิดดูข้อมูล วันต่อวัน ท้นต่อเหตุการณ์ หลวงตาเทศน์ถึงเรื่องอะไร ทาง internet

www.luangta.com หรือ www.geocities.com/bantadd